

Ciència? No, gràcies

La marxa enrere d'un projecte que havia de significar un pol d'atracció social per a la cultura i la ciència autònoma i internacional, com és la Ciutat de les Ciències, no és més que l'avís 'de facto' d'una praxi política que, si s'acompleixen les sospites fonamentades sobre la paralització de l'Ecocentre de la Font Roja, a Alcoi, per part de la Conselleria d'Educació, Cultura i Ciència, ens brindarà aviat el segon capítol.

Quan un partit polític arriba de bell nou a un govern de qualsevol tipus són previsibles, d'entrada, alguns gestos destinats a demostrar, almenys al votant ansiós de canvis, que ja s'ha arribat. Són previsibles, per tant, canvis de maquillatge i alguna maniobra efectista –i sempre partidista– que deixen establertes les bases d'allò que, almenys en teoria, han de ser els grans paràmetres de la legislatura que aquell partit polític inicia. Però estrenar alhora legislatura i canvi de papers no és tan fàcil com sembla desprendre's d'un simple programa electoral.

Quan Eduardo Zaplana, president del PP al País Valencià, va arribar al govern de la Generalitat, votat per una àmplia majoria de la societat valenciana i ajudat pels diputats d'Unió Valenciana, ho va fer amb símptomes de feblesa política. Hi ha alguns indicis que indiquen que, vuit mesos després d'esdevenir president autònom, encara és verd. La manca d'experiència política fa que alguns d'aquests signes es desen al calaix de la lògica i, per tant, que es pense que alguns errors els curarà el temps. Però quan en un període tan curt de temps apareixen alguns fets que apunten a una reincidència, aleshores ens trobem davant d'una estratègia política més o menys calculada. Poc madura, però estratègia al cap i a la fi.

Quan la Generalitat valenciana decideix tancar els fonaments de vint-i-vuit metres de profunditat que havien de mantenir en peu la Torre de Comunicacions de la Ciutat de les Ciències, projectada per l'arquitecte Santiago Calatrava, posant terra entre la societat valenciana i el futur immediat del País Valencià, deu tenir les seues raons polítiques –o econòmiques, si és que es poden destriar en un govern forjat a última hora en el despatx d'un alt representant de la patronal valenciana. O almenys seria d'agrair que les tinguera. L'episodi és conegut i ha aconseguit d'afegir que l'alcalde de València, Rita Barberà, no esvalote, en detriment de la ciutat i mal que li pese, el galliner popular en aquests primers mesos de govern, previs a les eleccions generals, que poden portar José María Aznar a la Moncloa.

Ara bé, la marxa enrere d'un projecte que havia de significar un pol d'atracció social per a la cultura i la ciència –i no parlem de tot això inclòs en un catàleg d'oferta turística– imprescindible a nivell autònom i molt important a nivell internacional, no és més que l'avís *de facto* d'una praxi política que,

si s'acompleixen les sospites fonamentades sobre la paralització de l'Ecocentre de la Font Roja, a Alcoi, que apuntem en les pàgines interiors d'aquesta edició, ens brindarà ben aviat el segon capítol. I és que tot sembla indicar que es frustrarà el projecte d'escola del medi ambient aprovat, encara que ja se n'havia adjudicat la realització de la primera fase, ja valorada en prop de cent milions en els pressupostos del 95. Res no convida a pensar el contrari. La restauració de l'edifici –la part més costosa– que ha d'albergar l'Ecocentre ja s'ha fet i el pressupost total del projecte puja a 270 milions de pessetes. Si la Conselleria d'Educació, Cultura i Ciència finalment es fa enrere, seria una maniobra sense cap justificació, ni política, ni econòmica. De moment l'empresa MBA, de Mataró, la guanyadora del concurs d'adjudicació de la primera fase de l'Ecocentre de la Font Roja, ha rebut una notificació oficial de la dita Conselleria en què aquesta li anuncia la paralització momentània de les obres.

Se sumarien, així, dos colps baixos consecutius a dos projectes científics la finalitat última dels quals no és altra que dotar el País Valencià d'un seguit d'infraestructures que justament no li sobren. És el moment de recordar que els governants valencians no han donat encara cap mostra de valoració cap al món de la ciència, a qualsevol nivell (paralitzacions dels projectes esmentats, derogació del decret d'homologació dels títols de català...). Quantes oportunitats més deixaran passar per fer un gest? Només un gest.